

Îngă de centaur

Cobor pe porârnisura cu cozi și plete 'n vânt
Centaurii — și noaptea prelung prin văi — căsunoa
De zgomotul copitei lovite de pământ.

Doar isgonitul neam în herghelii o'aduna —
Opriindu-se al'odată pe tărâmul nalt, și făcând
Privesc valul mării rostogolit pe duna.

Doar Okeanos singur meu e nemuritor:
Din nau de mult nu cântă Satyrul pe câmpie
Și nu meu sunt Sirene prin ape de isvor.

Murit-au încoșii zeii — dar azi din nou învie
În armăsarii — oameni al morții străinii fier
Și groaza 'e biciuiește prin lăcustea pustie.

Ca 'n vremea und pe stâncă pasul străin, si greu,
Si 'n goana ior s'arunca cu riforul furtunii
Sa scape 'n fuga oarba de crudul semi-zeu.

Căci au crezut să rade în spicima lor, nebunii,
Cu buzduganii 'n mână sub coama lui de leu,
Herakles nemirinsul pe discul ros, al luminii.

7162

